

- ρπ'. Μετὰ ποταπῆς διαθέσεως καὶ προσοχῆς ὀφείλομεν ἀκούειν τῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς μεταλήψεως παραναγινωσκομένων ἡμῖν. 1204.
- ρπα'. Ἐὰν ὧσιν ἀδελφότητες πλησίον ἀλλήλων, καὶ ἡ μὲν πτωχεύει, ἡ δὲ ἑτέρα περὶ τὴν κοινωνίαν δυστυχεστέρα ᾖ, πῶς δεῖ, τὴν πτωχεύουσαν πρὸς τὴν μὴ μεταδιδούσαν διατίθεσθαι. 1204.
- ρπβ'. Ἐκ ποίων καρπῶν δοκιμάζεται ὁ συμπαθῶς ἐλέγχων τὸν ἁμαρτάνοντα. 1204.
- ρπγ'. Ἐὰν συμβῇ τις ἐν ἀδελφότητι ζώντας διαφωνῆσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ ἀκίνδυνόν ἐστιν ἀγάπης ἕνεκεν συμπεριφέρεσθαι τοῖς τοιούτοις. 1204.
- ρπδ'. Πῶς δύναται τις, καὶ ὅτε παρακαλεῖ, καὶ ὅτε ἐλέγχει, μὴ μόνον σπουδάζειν ἐπιστημόνως λαλῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὴν διάθεσιν τὴν ὀφειλομένην σώζειν, πρὸς τε τὸν Θεόν, καὶ πρὸς ἐκείνους, οἷς λαλεῖ. 1205.
- ρπε'. Ἐὰν τις ἐν διαλέξει συνδιατιθεμένους τοῖς λεγομένοις ὁρῶν τοὺς ἀκούοντας χαίρει, πῶς γνωρίσει ἐαυτὸν, εἰ διαθέσει ἀγαθῇ χαίρει, ἢ πάθει τινὶ ἰδίῳ. 1205.
- ρπς'. Ὑπὲρ ποταπῶν φίλων τιθέναι τὴν ψυχὴν ὀφείλομεν. 1205.
- ρπζ'. Εἰ χρή παρὰ τῶν κατὰ σάρκα οἰκείων δέχεσθαι τι ἕκαστον. 1208.
- ρπη'. Πῶς ἴδωμεν τοὺς ποτε συνοίκους ἡμῶν, ἢ συγγενεῖς, ἐρχομένους πρὸς ἡμᾶς. 1208.
- ρπθ'. Ἐὰν δὲ καὶ παρακαλῶσι θέλοντες ἀπαγαγεῖν ἡμᾶς εἰς τὰ ἴδια, εἰ χρή αὐτῶν ἀνέχεσθαι. 1209.
- ρῑ'. Εἰ δεῖ ἐλεεῖν τοὺς κατὰ σάρκα οἰκείους, ἐπιθυμοῦντας τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. 1209.
- ρῑα'. Τίς ἐστιν ὁ πρᾶυς. 1212.
- ρῑβ'. Τίς ἐστιν ἡ λύπη ἢ κατὰ Θεόν, καὶ τίς ἡ τοῦ κόσμου. 1212.
- ρῑγ'. Ποία ἐν Κυρίῳ χαρὰ καὶ τί ἐὰν ποιῶμεν, χαίρειν ὀφείλομεν. 1212.
- ρῑδ'. Ποῖον πένθος ἀναλάβωμεν, ἵνα καταξιώθωμεν τοῦ μακαρισμοῦ. 1212.
- ρῑε'. Πῶς πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖ τις. 1212.
- ρῑς'. Πῶς ἐσθίει τις καὶ πίνει εἰς δόξαν Θεοῦ. 1212.
- ρῑζ'. Πῶς ποιεῖ ἡ δεξιὰ, ἵνα μὴ γινώσκῃ ἡ ἀριστερά. 1213.
- ρῑη'. Τί ἐστὶ ταπεινοφροσύνη, καὶ πῶς αὐτὴν κατορθώσομεν. 1213.
- ρῑθ'. Πῶς ἂν τις προθυμηθεῖται καὶ πρὸς κινδύνους ὑπὲρ τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου παραβουλεύεσθαι. 1213.
- ς'. Οἱ προκαπόντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Θεοῦ, πῶς δύνανται ὠφελεῖν τοὺς ἄρτι προσερχομένους. 1216.
- σα'. Πῶς κατορθοῖ τις ἐν τῇ προσευχῇ τὸ ἀμετεώριστον. 1216.
- σβ'. Εἰ δυνατόν κατορθῶσαι τὸ ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἀμετεώριστον· καὶ πῶς κατορθοῖ τις. 1216.
- σγ'. Τῶν κατ' ἐντολὴν τοῦ Κυρίου κατορθωμάτων πότερον ἐν μέτρον ἐστὶν ἐν πᾶσιν, ἢ ὁ μὲν πλεῖον ἔχει, ὁ δὲ ἕλαττον. 1217.
- σδ'. Πῶς καταξιούται τις πνεύματος ἁγίου γενέσθαι μέτοχος. 1217.
- σε'. Τίνες εἰσὶν οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. 1217.
- ςς'. Τοῦ Κυρίου παραγγέλλοντος, μὴ μεριμνᾶν τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβλώμεθα, μέχρι τίνος ἐστὶν ἡ ἐντολή, ἢ πῶς κατορθοῦται. 1220.
- ςζ'. Τίνι λόγῳ δεῖ ἐργάζεσθαι. 1220.
- ση'. Εἰ καλόν ἐστὶ τὸ καθόλου σιγῇ ἀσκεῖν. 1221.
- σθ'. Πῶς δυνηθῶμεν φοβηθῆναι τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ. 1221.
- σι'. Τίς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου παραδιδομένη καταστολὴ κοσμίας. 1221.
- σια'. Τί τὸ μέτρον τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης. 1224.
- σιβ'. Πῶς κατορθοῦται ἡ πρὸς Θεὸν ἀγάπη. 1224.
- σιγ'. Τίνα ἐστὶ τὰ γνωρίσματα τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης. 1224.
- σιδ'. Χρηστότης καὶ ἀγαθωσύνη τίνι διαφέρουσιν ἀλλήλων. 1224.
- σιε'. Τίς ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ Κυρίου μακαριζόμενος εἰρηνοποιός. 1225.
- σις'. Ἐν τίνι στραφῆναι δεῖ καὶ γενέσθαι ὡς τὰ παιδία. 1225.
- σιζ'. Πῶς δεξώμεθα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παῖδion. 1225.
- σιν'. Ποῖαν σύνεσιν αἰτεῖν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὀφείλομεν. 1225.
- σισ'. Ἐὰν εὐεργετηθῶμεν παρὰ τινος, πῶς δυνηθῶμεν καὶ τῷ Κυρίῳ τὴν ὀφειλομένην εὐχαριστίαν καθαρὰν καὶ ὁλόκληρον ὁποδῶναι, καὶ τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην ἐπι-